

РЕШЕНИЕ

№ 49

гр. Търговище, 05.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ТЪРГОВИЩЕ в публично заседание на пети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ПЛАМЕН М. ДРАГАНОВ

при участието на секретаря ЖОРЖЕТА СТ. ХРИСТОВА
в присъствието на прокурора М. К. А.
като разгледа докладваното от ПЛАМЕН М. ДРАГАНОВ Частно
наказателно дело № 20243500200134 по описа за 2024 година

Производството е по чл. 12 от Закона за признаване, изпълнение и изпращане на съдебни актове за налагане на наказание лишаване от свобода или на мерки, включващи лишаване от свобода (ЗПИИСАННЛСМВЛС).

Образувано е на основание постъпило удостоверение по чл. 3 от ЗПИИСАННЛСМВЛС, издадено на 21.02.2024 г. от административен експерт при Федерална публична служба „Правосъдие“ Кралство Белгия, за признаване на произнесен в Кралство Белгия съдебен акт – Съдебно решение № 2023/1227 от 17.07.2023 г., влязло в сила на 31.07.2023 г., постановено от на Първоинстанционен съд Лимбург, подразделение Хаселт, против българския гражданин Х. Х. М., роден на 16.12.1974 г. В гр. Омуртаг, ЕГН *****.

Прокурорът счита, че са налице предпоставките на закона и основанията за приемане на решението за изпълнение. Пледира за признаване и приемане за изпълнение на наложеното на осъдения М. наказание лишаване от свобода при първоначален „Строг“ режим в България, както и зачитане на изтърпяната част от наказанието в Кралство Белгия, считано от момента на задържането му.

Осъденият Х. Х. М. не се намира на територията на Република България. Същият е уведомен за настоящето производство и за датата и часа на открито съдебно заседание от компетентните белгийски власти, информиран е за възможността да участва лично в производството чрез видеоконферентна връзка, да упълномощи адвокат, който да го представлява, или да му бъде назначен служебен защитник, който да го представлява. Видно от отговора на белгийски власти по електронната поща, осъденото лице е отказало да подпише документите и не е изразило становище по цитираните по горе въпроси. Предвид

на това съдът приема, че осъденият е редовно призован за съдебно заседание, не е упълномощил защитник, поради което съгласно чл. 12, ал. 4 от закона му е назначил служебен защитник.

В съдебно заседание служебният защитник адв. И. И. счита, че са налице основания за признаване и изпълнение на посоченото в удостоверението решение.

Съдът, след преценка на доказателствата по делото и становищата на страните, установи следното:

Видно от справката от НБД Население, постоянния и настоящ адрес на осъдения Х. Х. М. с ЕГН ***** е с. 3., общ. Омуртаг, ул. „Д.“ № 11, поради което компетентен да разгледа делото по см. на чл. 7, ал. 1 от ЗПИИСАННЛСМВЛС е Окръжен съд - Търговище.

Налице е постановено и влязло в сила решение на компетентен орган на държава членка на ЕС, с което е ангажирана наказателната отговорност на българския Х. Х. М. и му е наложено наказание лишаване от свобода.

Представеното Удостоверение е съставено по образец, съгласно Приложение № 1 към чл. 3 ЗПИИСАННЛСМВЛС, в писмена форма, придружено от превод на български език, издадено е от компетентен орган и съдържа необходимите реквизити, предвидени както в чл. 4 от Рамково решение 2008/909/ПВР на Съвета на ЕС и в приложение № 1 на ЗПИИСАННЛСМВЛС, като съдържа необходимата информация, съответстваща на данните в приложената наказателна присъда, чието признаване и изпълнение се иска.

Видно от Удостоверението със Съдебно решение № 2023/1227 от 17.07.2023 г., влязло в сила на 31.07.2023 г., постановено от на Първоинстанционен съд Лимбург, подразделение Хаселт, Кралство Нидерландия, българския гражданин Х. Х. М. е осъден за престъпление опит за извършване на предумишлено убийство, представляващо умишлено убийство с намерение за убийство, при което намерението за извършване на престъплението се изразява във външни действия, които са били начало на изпълнение на това престъпление и са прекратени или не са успели единствено вследствие на обстоятелства, независещи от волята на дееца. Деянието е извършено в Леополденбург, Белгия, на 05.11.2022 г. като осъдения М. е направил опит да убие П.А.Д. роден на 02.05.1979 г. в гр. Дулово. В удостоверението е посочено, че престъплението опит за убийство е квалифицирано по чл. 51, 52, чл. 1, 80, 392, 393 от Наказателния кодекс на Кралство Белгия. Вида на наложеното наказание е "лишаване от свобода" с обща продължителност от 6 години, или 2190 дни. Според удостоверението наложеното наказание лишаване от свобода осъдения М. изтърпява от 05.11.2022 г., т. е. от датата на задържането му от белгийските власти.

Съдебното решение № 2023/1227 от 17.07.2023 г., постановено от на Първоинстанционен съд Лимбург, подразделение Хаселт, е потвърдено от Апелативен съд – Атверпен и е влязло в сила на 31.07.2023 г.

Съгласно чл. 8, ал. 1 ЗПИИСАННЛСМВЛС, съдебните актове, постановени в друга държава членка, се признават и изпълняват на територията на Република България, когато се отнасят за деяния, които съставляват престъпления и по българското законодателство,

когато независимо от разликите между съставите им техните основни признаци съвпадат. В случая инкриминираното деяние съставлява престъпление и по българското национално законодателство - по чл.115 във вр. с чл. 18, ал. 1 от НК. Отделно от това деянията, касаещи убийство и тежка телесна повреда, са сред посочените в чл. 8, ал. 2 от ЗПИИСАННЛСМВЛС и двойна наказуемост не се изиска. В конкретния случай са налице и двете хипотези.

Съдът счита, че не са налице предпоставките по чл. 15, ал. 1 от ЗПИИСАННЛСМВЛС за отказ от признаване и изпълнение, доколкото: удостоверението по чл. 3 от ЗПИИСАННЛСМВЛС е достатъчно пълно; лицето е български гражданин с постоянно местоживее в България; признаването не е в противоречие с принципа "ne bis in idem"; съдебният акт е постановен за деяния, които са престъпления и по българското законодателство, а същите са визирани и в чл. 8, ал. 2 от ЗПИИСАННЛСМВЛС; изпълнението на определеното със съдебния акт наказание не е погасено по давност, съгласно българското законодателство; осъденото лице не се ползва с имунитет по българското законодателство; съдебния акт е постановен спрямо лице, което съгласно българското законодателство е наказателноотговорно за деянията, за които е постановен; налице е условието на чл. 15, ал. 1, т. 9, б. "в" от ЗПИИСАННЛСМВЛС; не са налице условията на чл. 15, ал. 1, т. 10, т. 11 и 12 от цитирания закон.

Няма основание за частично признаване на съдебния акт, съгласно чл. 16 от ЗПИИСАННЛСМВЛС.

Няма основание за приспособяване на наложеното наказание по чл. 13 от ЗПИИСАННЛСМВЛС, тъй като максималният срок на наказанието за извършеното престъпление не е по-малък от наложеното в издаващата държава наказание. Наказанието, предвидено за същото деяние в българското законодателство, също е лишаване от свобода от десет до двадесет години.

В случая осъденото лице е присъствало лично на съдебния процес, впоследствие е дало съгласието си за трансфер пред компетентните белгийски власти. Освен това и не се изисква съгласие на осъденото лице, тъй като съгласно чл. 22, ал. 2, т. 1 от ЗПИИСАННЛСМВЛС съдебните актове са изпратени в държава членка – Република България, чийто гражданин е Х. Х. М. и в която има местоживее.

Към удостоверението са приложени и Решение за екстрадиране от 15.02.2024 г. на Федерална публична службата „Вътрешни работи“, служба по въпросите на чужденците, Заповед за напускане територията на страната, Забрана за влизане в страната за срок от 15 години, всички с превод на български език. От така цитираните писмени документи се установява, че осъдения Х. М. няма право да пребивава на територията на издаващата държава, поради което последващата му реинтеграция в Кралство Белгия е обективно невъзможна.

Изложените фактически и правни изводи сочат, че са налице основанията за признаване и приемане за изпълнение на съдебен акт - Съдебно решение № 2023/1227 от 17.07.2023 г., влязло в сила на 31.07.2023 г., постановено от на Първоинстанционен съд Лимбург, подразделение Хаселт, кралство Белгия, с което на българския гражданин Х. Х. М.

с ЕГН ***** с постоянен и настоящ адрес с. З., общ. Омуртаг, ул. „Д.“ № 11, е наложено наказание "лишаване от свобода" за срок от 6 години или 2190 дни.

В удостоверението е посочен като край на изтърпяване на наказанието – 03.11.2028 г., като по този начин се включва и предварителното задържане.

На основание чл. 59, ал. 1 НК и чл. 12, ал. 9 от ЗПИИСАННЛСМВЛС, следва да се приспадне при изпълнение на наказанието 6 години лишаване от свобода изтърпяната част от наказанието, включваща и предварителното задържане на осъдения – считано от 05.11.2022 г. до фактическото му предаване на българските власти.

В съответствие с чл. 18, ал. 2 от закона съдът е провел консултации с издаващия орган относно работните дни, положени от осъдения при изпълнение на наложеното му наказание лишаване от свобода, като отговорът на белгийските власти е че осъдения не е работил в Кралство Белгия. Предвид на това няма основание за приспадане на такива от наложеното наказание.

Видно от изисканата справка за съдимост Х. Х. М. последно е осъден със Споразумение № 908/02.11.2010 г. по НОХД № 6104/2009 г. по описа на Районен съд - Варна за извършено престъпление по чл. 131, ал. 1, т. т. 12 във вр. с чл. 130, ал. 1 от НК, като му е наложено наказание три месеца лишаване от свобода, което на основание чл. 66 от НК е отложено за срок от три години. За тови си осъждане осъдения М. е реабилитиран към 03.11.2013 г.

Наложено на осъдения Х. Х. М. наказание лишаване от свобода е за умишлено престъпление е повече от пет години, поради което следва да изтърпи наказанието в Република България при първоначален строг режим, на основание чл. 57, ал. 2, б. "а" от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража.

Воден от горното съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА И ПРИЕМА ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ в Република България Съдебно решение № 2023/1227 от 17.07.2023 г., влязло в сила на 31.07.2023 г., постановено от на Първоинстанционен съд Лимбург, подразделение Хаселт, Кралство Белгия, с което на българският гражданин Х. Х. М. с ЕГН ***** с постоянен и настоящ адрес с. З., общ. Омуртаг, ул. „Д.“ № 11, неосъждан, е наложено наказание "лишаване от свобода" за срок от 6 години, или 2190 дни, за извършено на 05.11.2022 г. престъпление опит за убийство с правна квалификация по чл. 51, 52, чл. 1, 80, 392, 393 от Наказателния кодекс на Кралство Белгия, съответстващо на престъпление по чл. 115 във вр. с чл. 18, ал. 1 от НК на Република България.

Определя, на основание чл. 57, ал. 2, б. "а" от ЗИНЗС, първоначален „строг“ режим за изтърпяване на наложеното наказание лишаване от свобода.

На основание чл. 59, ал. 1 НК и чл. 12, ал. 9 от ЗПИИСАННЛСМВЛС зачита

изтърпяната част от наказанието, включваща и предварителното задържане на осъдения – считано от 05.11.2022 г. до фактическото му предаване в Република България за изпълнение на съдебното решение.

Заверено копие от решението да се изпрати на Окръжна прокуратура - Търговище за предприемане на необходимите действия за изпълнение на наказанието съгласно българското законодателство.

Заверено копие от решението да се изпрати на компетентния орган на издаващата държава, ВКП и Министерство на правосъдието.

Решението подлежи на обжалване и протест в 14-дневен срок от днес пред Апелативен съд -Варна.

Съдия при Окръжен съд – Търговище: _____